

Sygn. akt VI ACa 375/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Teresa Mróz (spr.)

Sędzia SA – Maciej Kowalski

Sędzia SA – Marzena Miąskiewicz

Protokolant: – sekr. sądowy Ewelina Murawska

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2012 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. M. i T. M.

przeciwko (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 listopada 2011 r.

sygn. akt XXV C 604/10

I oddala apelację,

II nie obciąża powodów obowiązkiem zwrotu pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

VI A Ca 375/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 maja 2010 r. powodowie K. M. i jej mąż T. M. dochodzili od (...) Banku S.A. z siedzibą w W. kwoty 10 251 297,35 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wnosili również o obciążenie pozwanego kosztami postępowania w sprawie. Powodowie stali na stanowisku, że pozwany bank wyrządził im szkodę w wysokości dochodzonej pozwem poprzez nieprawidłowe wykonanie umów łączących Bank ze Spółką (...) i powodami. Nieprawidłowość ta wyrażała się w opieszałości w działaniach po śmierci prezesa zarządu spółki (...), której udzielił kredytu, a który to kredyt poręczyli powodowie.

Na kwotę dochodzona pozwem składały się następujące kwoty:

1. 1.006.500 zł z odsetkami - lokata powodów przejęta przez Bank na spłatę

kredytu, który poręczyli spółce (...),

2. 1.000.258,35 zł należna powodom od spółki (...) za dostarczony towar, której to należności powodowie nie uzyskali;
3. 587.089 zł należna powodom od spółki (...) za sprzedane spółce maszyny, której to należności powodowie nie uzyskali z uwagi na niemożność kontynuowania działalności przez spółkę (...);
4. 2.637.440 zł stanowiąca wartość maszyn przewłaszczonych na rzecz Banku;
5. 1.300.000 zł z tytułu deprecjacji wartości nieruchomości w R. gmina P. na skutek ustanowionych na nieruchomości hipotek;
6. 2.200.010 zł stanowiąca utracone przez powodów zainwestowane w 2002 r. środki na zakup bezpieczników prądowych ;
7. 1.500.000 zł stanowiąca nieuzyskane przez powodów a spodziewane zyski z własnej działalności gospodarczej w latach 2004 i następnych.

W odpowiedzi na pozew pozwany Bank w pierwszej kolejności wnosił o odrzucenie pozwu w zakresie kwoty 1.006.500zł oraz oddalenie powództwa w pozostałym zakresie z zasądzeniem kosztów.

Stał na stanowisku, że sprawa o 1.006.500zł z tytułu wartości przejętego przez pozwanego przedmiotu zastawu rejestrowego jako jednego z zabezpieczeń spłaty kredytu udzielonego spółce (...) w dniu 3 lutego 2010 r. została prawomocnie zakończona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. w sprawie sygn. akt (...) oddalającym powództwo. W zakresie tej kwoty żądanie zgłoszone w sprawie niniejszej jest tożsame co do przedmiotu jak i okoliczności faktycznych i prawnych. W zakresie pozostałej części roszczenia strona pozwana stała na stanowisku, że brak jest podstaw do uznania, że pozwana ponosi wobec powodów odpowiedzialność za działania związane z wypowiedzeniem umów kredytowych i odzyskiwaniem wymagalnych od poręczycieli należności w zakresie, w jakim nie zaspokoił się u kredytobiorcy.

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy w zakresie kwoty 1.043.614,49 zł odrzucił pozew, a w pozostałym zakresie oddalił powództwo w całości. W punkcie trzecim wyroku zasądził na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą w W. solidarnie od K. M. i T. M. koszty zastępstwa prawnego w wysokości 7.200 zł, a nieuiszczone opłaty sądowe, do uiszczenia których powodowie byli zwolnieni przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Orzeczenie powyższe zapadło na podstawie następujących ustaleń faktycznych i rozważań prawnych Sądu Okręgowego:

W dniu 2 marca 2001 r. powód jako prezes zarządu (...) spółki z o.o. zawarł w imieniu tej spółki z pozwanym Bankiem umowę nr (...) o kredyt inwestycyjny w kwocie 300.000 zł na zakup maszyn i urządzeń oraz częściową adaptację budynku magazynowego. Zabezpieczeniem udzielonego kredytu była ustanowiona hipoteka na nieruchomości położonej w R. należąca do powodów.

W dniu 24 maja 2002 r. umową nr (...) pozwany Bank udzielił spółce (...) kredytu w wysokości 840.313,35 euro stanowiącej na dzień zawarcia umowy równowartość 3.100.000 zł na okres od 27 maja 2002 r. do 31 grudnia 2010 r. Wówczas 100 procentowym udziałowcem spółki i prezesem jednoosobowego zarządu był T. M.. Spłata kredytu została zabezpieczona hipoteką zwykłą na nieruchomości T. M. i jego żony K. M. położonej w R. wraz z cesją praw wynikających z umowy ubezpieczenia, przewłaszczeniem maszyn i urządzeń należących do kredytobiorcy i Zakładów Produkcyjnych (...) w R. wraz z cesjami praw wynikających z umów ubezpieczenia oraz blokadą środków na rachunku lokaty terminowej T. M. i jego żony K. M. wraz z zastawem rejestrowym na tej lokacie. Maszyny i urządzenia przewłaszczone na rzecz banku były wykorzystywane przez spółkę (...) i Zakłady Produkcyjne (...) w R..

Od listopada 2002 r. kredytobiorca wielokrotnie występował do Banku o zmianę sposobu zabezpieczenia kredytu, jego restrukturyzacje oraz umożliwienie częściowej spłaty kredytu z lokaty stanowiącej przedmiot zastawu.

W dniu 9 grudnia 2003 r. powód T. M. zbył swoje udziały w spółce (...) K. R. za cenę 315.000 zł. W dniu 16 grudnia 2003 r. zgromadzenie udziałowców spółki (...) podjęło uchwałę o przyjęciu rezygnacji jednoosobowego zarządu spółki (...) w osobie prezesa zarządu T. M. z dniem 15 grudnia 2003 r. i odwołaniu go z tego stanowiska a powołaniu z dniem 16 grudnia 2003 r. nowego zarządu w składzie: prezes zarządu K. R. i wiceprezes R. M.. O powyższych zmianach został powiadomiony KRS. W dniu 25 stycznia 2004 r. zginął tragicznie prezes zarządu K. R.. O śmierci tej powiadomiony został pozwany Bank (...). W dniu 1 marca 2004 r. wiceprezes złożył do KRS-u wnioski o ustanowienie kuratora dla spółki wraz z wnioskiem o zawieszenie działalności spółki do czasu ustanowienia tego kuratora.

Wobec nie spłacania zadłużenia w dniu 10 marca 2004 r. (...) Bank Spółka Akcyjna wypowiedziała (...) obie umowy kredytowe i wezwała do spłaty reszty zadłużenia pod rygorem zaspokojenia się z zabezpieczeń. Zadłużenie nie zostało zlikwidowane. Wobec tego Bank po uzyskaniu tytułu wykonawczego przystąpił do zaspokajania się z zabezpieczeń. W pierwszej kolejności zaspokoił się z zastawu rejestrowego. Pozwem z dnia 7 listopada 2005 r. K. M. i T. M. wystąpili z pozwem przeciwko (...) Bank S.A. o zapłatę kwoty 910.000 zł z tytułu odszkodowania za znajdujące się na ich nieruchomości (...) Banku. Stanęli na stanowisku, że wypowiedzenie umów spowodowało rozwiązanie umów kredytowych i przejście na własność Banku przewłaszczonych maszyn i urządzeń. Sprawa zawisła pod sygn. akt (...). Prawomocnym wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2007 r. Sąd oddalił powództwo. Wyrok uprawomocnił się z dniem 19 czerwca 2007 r. Pozwem z dnia 8 lipca 2004 r. T. M. wystąpił o ustalenie, że wypowiedzenia umów były bezskuteczne. Sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym w W. pod sygn. akt (...). Wyrokiem z dnia 10 marca 2008 r. Sąd ustalił, że wypowiedzenia były bezskuteczne. Wyrokiem z dnia 18 listopada 2008 r. Sąd Apelacyjny w W. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo o stwierdzenie bezskuteczności oświadczeń o wypowiedzeniu umów kredytowych.

Postanowieniem z dnia 23 października 2009 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Postanowieniem z dnia 22 listopada 2005 r. Sąd Rejestrowy (...) W. ustanowił kuratora dla spółki (...) w osobie J. L.. Pozwem z dnia 11 maja 2005 r. powodowie wystąpili przeciwko (...) Bank S.A. z powództwem o zwrot przejętego przez Bank zastawu w kwocie 1.043.614,49 zł. Sprawa zawisła pod sygn. akt (...). Wyrokiem z dnia 27 listopada 2006 r. powództwo zostało oddalone. Sąd Apelacyjny w W. wyrokiem z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie (...) oddalił apelację powodów. Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2010 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W czasie toczących się postępowań pismem z dnia 7 marca 2008 r. pozwany Bank wystąpił z wezwaniem do zwrotu użyczonych rzeczy przewłaszczonych zastawem. Nie zaspokoił się bowiem z pozostałych zabezpieczeń.

Na dzień wyrokowania maszyny i urządzenia zostały zadysponowane przez pozwany Bank i usunięte z nieruchomości powodów. Nieruchomość w R. została sprzedana. W dalszym ciągu Bank nie zaspokoił swoich roszczeń i prowadzi egzekucję wobec powodów. Egzekucja skierowana jest wobec świadczeń rentowych powodów. Powodowie nie prowadzą już żadnej działalności gospodarczej.

W tym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powodów w zakresie kwoty 1.043.614,49 zł musiało ulec odrzuceniu, albowiem zostało ono już prawomocnie rozpoznane w sprawie (...).

W pozostałym zakresie powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Sąd Okręgowy wskazał, że powodowie dochodzą swoich roszczeń z nieprawidłowo wykonanych umów kredytowych. Zgodnie z treścią art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Oznacza to dalej, że dla skutecznego dochodzenia roszczeń z tego tytułu koniecznym jest łączne spełnienie się następujących przesłanek: nie wykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, powstanie szkody (konieczność wykazania faktu powstania szkody, jej rozmiarów i wysokości), istnienie adekwatnego związku przyczynowo skutkowego pomiędzy szkodą, jej rozmiarem i wysokością a nie wykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania.

Powodowie w sprawie niniejszej nie sprostali tym wymaganiom. Nie została spełniona pierwsza i zasadnicza przesłanka odpowiedzialności. Powodowie nie wykazali nienależytego wykonania umów przez pozwanego Bank. Kredytodawca udzielił kredytu, pozostawił środki do dyspozycji kredytodawcy po wcześniejszym uzyskaniu zabezpieczeń w spłacie kredytu. Bank prowadzi działalność gospodarczą czerpiąc korzyści z udzielanych kredytów i musi korzystać z prawem przewidzianych zabezpieczeń. Ma prawo monitorować kondycję finansową dłużnika w czasie trwania umowy kredytowej aż do pełnego zaspokojenia się. Kredytodawca ma również prawo do zaspakajania się z zabezpieczeń w dowolnym czasie, wybierając kolejność przedmiotów, z których będzie się zaspakajał. Wbrew twierdzeniom powodów pozwanego Bank nie miał obowiązku występować z wnioskiem do Sądu Rejestrowego o ustanowienie kuratora w miejsce tragicznie zmarłego członka zarządu spółki (...). Nie miał również obowiązku podejmowania kroków w kierunku utrzymania płynności finansowej przedmiotowej spółki. W sytuacji, kiedy spółka (...) nie regulowała kolejnych rat kredytowych, odmowa zwolnienia zastawu środków pieniężnych znajdujących się na lokacie powodów na dalszy rozwój inwestycji w zamian za podwyższenie wpisów hipotecznych na nieruchomości powodów była w ocenie Sądu uzasadniona. Kredytodawca ocenia wartość nieruchomości, na której ma być podwyższony wpis i decyduje, czy podwyższenie tego wpisu ma realną szansę zaspokojenia do danej kwoty. Uznając, że ewentualna sprzedaż nieruchomości za kwotę, na którą opiewa wpis nie jest możliwa, nie przyjmuje propozycji zobowiązanych. Wobec tego pozwanego nie może ponosić odpowiedzialności za deprecjację wartości nieruchomości obciążonej hipoteką, skoro nie istniały warunki do zwolnienia hipoteki.

Pozwanego Bank nie ponosi również odpowiedzialności za niezapłacony powodom towar przez Spółkę (...) oraz za sprzedane spółce maszyny.

Nie może ponosić również odpowiedzialności za utratę przez powódkę środków pieniężnych zainwestowanych we własną działalność gospodarczą i z tytułu nie uzyskania spodziewanych zysków, które utraciła wobec zaprzestania działalności przez spółkę (...), rynek zbytu. Powódka inwestując winna w ramach biznes planu przewidzieć również wyjście awaryjne i zapewnić sobie rynek zbytu na wypadek nieprzewidzianych okoliczności w tym utratę możliwości odstawiania produktów własnej firmy do spółki (...). Zauważyć bowiem należy, że jak podaje powódka zainwestowała we własną działalność bardzo dużą kwotę bo 2.220.000 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego nie wykazanie pierwszej przesłanki odpowiedzialności pozwanego powoduje oddalenie powództwa bez konieczności odnoszenia się do pozostałych przesłanek. Przesłanki te jednak również nie zostały wykazane w sprawie niniejszej. Powodowie nie wykazali, a nawet nie twierdzili, że spłacili kredyty, a pozwanego niezasadnie ściąga dodatkowe pieniądze. Pozwanego zaspakaja się kolejno z zabezpieczeń (lokaty, rzeczy przewłaszczonych, nieruchomości zabezpieczonej hipoteką) i ma do tego prawo wynikające z umów zawartych z powodami. O kosztach zastępstwa prawnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiedli powodowie. Zaskarżając wyrok w całości, wskazali, że odnośnie do punktu 2. wyroku wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 9.207.682.86 zł. Wnieśli o uchylenie wyroku w tym zakresie i uwzględnienie powództwa w całości.

Odnośnie do punktu 1. wyroku powodowie wskazali, że wnoszą zażalenie w zakresie odrzucenia pozwu, wskazując iż wartość przedmiotu sporu zażalenia wynosi 1.043.614,49 zł i wnieśli o uchylenie wyroku w tym zakresie i uwzględnienie powództwa w całości, wskazując jednocześnie, że roszczenie to nie zostało wcześniej osądzone prawomocnym orzeczeniem sądowym.

Odnośnie do punktu 3. powodowie wskazali, że składają zażalenie w zakresie obciążenia ich kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej w kwocie 7.200 zł. Wnieśli o uchylenie tego rozstrzygnięcia, a z ostrożności o odstąpienie od obciążenia kosztami zastępstwa procesowego w przypadku, gdyby Sąd oddalił apelację i zażalenia w zakresie zawartego w treści pozwu roszczenia wobec pozwanego, ponieważ powodowie znajdują się w bardzo trudnej sytuacji materialnej i nie są w stanie pokryć tak wysokich kosztów wynajętego przez pozwanego pełnomocnika procesowego, zwłaszcza, że strona pozwana ma zatrudnionego mecenasa na stałe, a tym samym strona pozwana nie poniosła dodatkowych nadmiernych kosztów związanych z korzystaniem z obsługi prawnej ustanowionego

pełnomocnika. Sąd może w szczególnie wyjątkowych sytuacjach odstąpić od obciążania kosztami zastępstwa procesowego stroną przegrywającą dany proces - uwzględniając trudną sytuację materialną i życiową strony ubiegającej się o nie obciążanie kosztami.

Powodowie zarzucili Sądowi Okręgowemu:

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego,
- nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

W konkluzji apelacji powodowie wnieśli o zmianę wyroku poprzez jego uchylenie w całości oraz wydanie nowego wyroku uwzględniającego powództwo w całości, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Ponadto wnieśli o zwolnienie ich z całości kosztów postępowania apelacyjnego na mocy art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ponieważ nie są w stanie ponieść ich bez istotnego i koniecznego uszczerbku dla siebie i swoich istotnych interesów, o dopuszczenie dowodu z uzupełniającego przesłuchania powodów na okoliczności podniesione w treści pozwu, zwłaszcza, że Sąd I instancji całkowicie pominął całe postępowanie dowodowe, uniemożliwiając stronie powodowej wykazania zasadności powództwa, nie pouczając powodów o obowiązku wykazania swojego roszczenia na podstawie dowodów, a ponadto powodowie w postępowaniu przez sądem I instancji zgłaszali wnioski o wyłączenie sędziego, który dość stronniczo prowadził postępowanie, nie dopuszczając powodów na ostatniej rozprawie sądowej do głosu, skutkiem czego było oddalenie wniosku i oddalenie powództwa przez sędziego-referenta, która naruszyła kilkakrotnie obowiązujące przepisy KPC, nie przeprowadzając postępowania dowodowego, nie przesłuchując stron ograniczając się do strony powodowej, nie pouczając powodów o obowiązku udowodnienia podnoszonych faktów, argumentów i kwestii, nie pouczając, o konieczności ewentualnego ustanowienia profesjonalnego pełnomocnika procesowego.

Z ostrożności procesowej powodowie wnieśli o nie obciążanie ich kosztami zastępstwa procesowego za II instancję.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powodów pozbawiona jest uzasadnionych podstaw prawnych i jako taka podlega oddaleniu.

W pierwszym rzędzie podkreślić należy, że nie są zasadne zarzuty apelacyjne sprzeczności istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Powodowie nie wskazują w apelacji, na czym polegać miałyby sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranych dowodów. Jak się wydaje powodom chodzi raczej o dokonanie przez sąd oceny owego materiału z przekroczeniem granic swobodnej oceny, który ich zdaniem dowodzi poniesionej przez nich szkody oraz jej wysokości. Powodowie jednak poza własnymi twierdzeniami, że ponieśli szkodę nie zaoferowali sądowi dowodów na ich poparcie.

W uzasadnieniu apelacji powodowie nie wskazują też, jakich istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności Sąd Okręgowy nie wyjaśnił.

Już choćby z tego powodu nie sposób jest odnosić się do, przedstawionych w bardzo ogólny, sposób zarzutów apelacyjnych.

Przed wszystkim jednak podkreślić należy, że oparcie roszczenia na przepisie art. 471 k.c. rodzi określone konsekwencje po stronie powodowej, mianowicie stosownie do treści art. 6 k.c. na powodach ciąży obowiązek wykazania, że strona umowy nie wykonała jej lub wykonała nienależycie, zaistnienia szkody jako uszczerbku majątkowego po stronie powoda, wysokości szkody oraz związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem umowy przez podmiot odpowiedzialny a powstaniem szkody.

W tym kontekście wskazać należy, że powodowie zapominają, a w każdym razie, mimo ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, w dalszym ciągu powołują się na to, że wypowiedzenie przez powódkę umowy kredytowej była bezzasadne. Powodowie tymczasem utracili „możliwość podnoszenia tej okoliczności z chwilą wydania w dniu 18 listopada 2008 r. prawomocnego wyroku oddalającego powództwo powodów o ustalenie bezskuteczności wypowiedzenia umowy kredytowej. W niniejszym postępowaniu nie istniała zatem jakakolwiek podstawa do choćby przesłankowego badania tej okoliczności. Skoro zatem wypowiedzenie było skuteczne, pozwana uprawniona była do żądania zapłaty kwoty wynikającej z wypowiedzianej umowy kredytowej, a w przypadku braku dobrowolnego wykonania tego obowiązku do zainicjowania procedury przymusowego jej ściągnięcia. Powodowie natomiast na tym etapie postępowania nie mogą powoływać się na to, że pozwana winna udzielić powodom ostatecznego terminu do zapłaty należności, oczekiwać na uregulowanie sytuacji prawnej spółki zamiast wypowiadania umowy. Okoliczności te pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie.

Podnieść należy, że stosownie do treści art. 97 Prawa bankowego bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

Sąd zatem zgodnie z przepisem nada bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej. Bezpośredniość dokonanej z bankiem czynności bankowej oznacza, że bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny jedynie przeciwko osobie, która była stroną tej czynności. Dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej jest tak dłużnik rzeczowy jak i poręczyciel. Bankowym tytułem egzekucyjnym może być objęty zarówno poręczyciel cywilny, jak i wekslowy.

W niniejszej sprawie powodowie poręczyli spłatę udzielonego przez pozwaną spółce (...) kredytu. Wobec wypowiedzenia umowy kredytowej na skutek braku spłaty, pozwana wystawiła przeciwko powodom bankowy tytuł egzekucyjny, któremu sąd nadał klauzulę wykonalności. To stało się podstawą prowadzonej przeciwko poręczycielom egzekucji. Wierzyciel ma prawo wnioskować o skierowanie egzekucji do wszelkich składników majątku dłużnika, z których uważa, że może uzyskać zaspokojenie swojej wierzytelności. Nie można w związku z tym czynić wierzycielowi zarzutu, że egzekucja prowadzona jest nie po myśli dłużnika.

Tymczasem powodowie zapominają, zdaje się, że na skutek udzielenia poręczenia to oni stali się dłużnikami pozwanej i na nich spoczywał obowiązek spłaty kredytu. Obowiązek taki spoczywa na powodach również po wszczęciu postępowania egzekucyjnego w stosunku do nich aż do pełnego zaspokojenia wierzyciela.

Działania pozwanej zmierzające do zaspokojenia jej wierzytelności znajdowały umocowanie prawne. Wobec tego powodowie nie mogą skutecznie podnosić, że egzekucja należności spowodowała niemożność reaktywowania działalności spółki, niemożność prowadzenia przez powódkę działalności gospodarczej, obniżenie wartości nieruchomości poprzez obciążenie jej hipoteką. Powodowie prowadzący działalność gospodarczą, udzielający kredytu na tak znaczną kwotę winni mieć świadomość, że bez względu na przyczyny zaprzestania spłaty przez dłużnika, na poręczycielach ciąży obowiązek wykonania zobowiązań wynikających z umowy kredytowej oraz z poręczenia. Nie może zostać wobec tego zaakceptowane stanowisko powodów, że niezawinione przez kredytobiorcę zaprzestanie spłaty kredytu nie powinno prowadzić do tak surowej odpowiedzialności poręczycieli.

Wobec powyższego należy uznać, że wyrok Sądu Okręgowego wydany został na podstawie wszechstronnie i bez przekroczenia granicy swobody oceny materiału dowodowego. Zarzuty apelacyjne natomiast okazały się bezskuteczne.

Z tych względów, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekła na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, że sytuacja materialna powodów uzasadnia odstąpienie od obciążania ich obowiązkiem zwrotu kosztów za drugą instancję na rzecz strony pozwanej.